

2) Právo Unie, zejména pak právo na účinnou soudní ochranu, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena v původním řízení, vykládané v tom smyslu, že členové sdružení ad hoc vystupujícího jako uchazeč v zadávacím řízení jsou zbaveni možnosti požadovat jednotlivě náhradu újmy, kterou jim individuálně způsobilo rozhodnutí přijaté orgánem odlišným od zadavatele a vstupujícím do tohoto řízení v souladu s použitelnými vnitrostátními pravidly, které mohlo průběh tohoto řízení ovlivnit.

(¹) Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV v. Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

(Věc C-304/08) (¹)

(„Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní úprava, která zásadně zakazuje obchodní praktiky, jež podmiňují účast spotřebitelů na výherní hře koupí zboží nebo využitím služby“)

(2010/C 179/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Žalovaná: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, s. 22) — Obchodní praktika, při níž je prodej zboží spojen s výherní hrou, která zákazníkovi umožňuje účastnit se slosování národní

loterie, pokud nasbíral určitý počet bonusových bodů získaných při koupi zboží — Vnitrostátní právní úprava, podle níž je obchodní praktika, při které je účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře činěna závislou na koupi zboží nebo využití služby, v zásadě nepřipustná, aniž by přitom bylo rozhodující, zda toto reklamní opatření v konkrétním případě poškozuje zájmy spotřebitelů.

Výrok

Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) je třeba vykládat tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zásadně zakazuje obchodní praktiky, při kterých je účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře podmíněna koupí zboží nebo využitím služby, aniž by brala v úvahu konkrétní okolnosti projednávaného případu.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 20. května 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-308/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny — Režim ochrany předcházející zařazení stanoviště do seznamu lokalit významných pro Společenství — Článek 12 odst. 4 — Projekt úpravy polní cesty“)

(2010/C 179/04)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: S. Pardo Quintillán a D. Recchia, zmocněnkyně)

Žalované: Španělské království (zástupkyně: N. Díaz Abad, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinností státem — Porušení směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) tak, jak je vyložena v rozsudcích Soudního dvora ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-117/03 a ze dne 14. září 2006 ve věci C-244/05, jakož i povinností vyplývajících z čl. 12 odst. 4 téže směrnice — Projekt úpravy polní cesty vedoucí z Villamanrique de la Condesa (Sevilla) do El Rocío (Huelva)

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sozialgericht Dortmund — Německo) — Domnica Petersen v. Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

(Věc C-341/08) (¹)

(„*Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 — Zákaz diskriminace na základě věku — Vnitrostátní předpis, který stanoví maximální věkovou hranici 68 let pro výkon činnosti smluvního zubního lékaře — Sledovaný cíl — Pojem „nezbytné opatření pro ochranu lidského zdraví“ — Koherence — Vhodnost a přiměřenost opatření*“)

(2010/C 179/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Dortmund

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Domnica Petersen

Žalovaný: Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

Za přítomnosti: AOK Westfalen-Lippe, BKK-Landesverband Nordrhein-Westfalen, Vereinigte IKK, Deutsche Rentenversiche-

rung Knappschaft-Bahn-See — Dezernat 0.63, Landwirtschaftliche Krankenkasse NRW, Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, Kassenzahnärztliche Vereinigung Westfalen-Lippe

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Sozialgericht Dortmund (Německo) — Výklad článku 6 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16) — Zákaz diskriminace na základě věku — Pojem „legitimní cíl“, který může odůvodnit rozdíly v zacházení na základě věku, jakož i „přiměřené a nezbytné prostředky“ k dosažení tohoto cíle — Vnitrostátní ustanovení, které s ohledem na ochranu zdraví pacientů stanoví maximální věk pro výkon povolání smluvní zubní lékařky.

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 5 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu opatření, jaké je dotčeno ve věci v původním řízení, které stanoví maximální věkovou hranici pro výkon povolání smluvního zubního lékaře, v projednávaném případě 68 let, pokud cílem tohoto opatření je pouze ochrana zdraví pacientů před poklesem výkonnosti těchto zubních lékařů po dovršení tohoto věku, pokud se stejné věkové omezení nepoužije na zubní lékaře, kteří stojí mimo smluvní režim.

Článek 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že takovému opatření nebrání, pokud má toto opatření za cíl rozdělení pracovních příležitostí mezi generace v rámci povolání smluvního zubního lékaře, jestliže s ohledem na situaci na příslušném trhu práce je toto opatření přiměřené a nezbytné k dosažení tohoto cíle.

Je na vnitrostátním soudu, aby zjistil cíl sledovaný opatřením, které stanoví uvedené věkové omezení, a posoudil důvod zachování tohoto opatření.

- 2) V případě, že takové právní předpisy, jaké jsou dotčeny ve věci v původním řízení, budou z hlediska cíle, který sledují, v rozporu se směrnicí 2000/78, přísluší vnitrostátnímu soudu, kterému byl předložen spor mezi jednotlivcem a takovým správním orgánem, jakým je Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe, nepoužít tyto právní předpisy, třebaže tyto právní předpisy byly vydány před vstupem v platnost směrnice a vnitrostátní právo neupravuje možnost uvedené právní předpisy nepoužít.

(¹) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.